दिशि सञ्चरति तदा सवितेति तस्य नाम, सर्व्वस्य प्रेरक इत्यर्थः । एवं वेदिता स्वकीयानां सर्व्वेषामिह प्रेरको भवति । परत्रायं सवितैव भवति ॥

एवं वायुध्यानं कुर्व्वतां ध्यानाङ्गत्वेन निन्दानुग्रहं विधित्सुः । प्रथमं तावत्साधने काञ्चिदुपपत्तिं दर्शयति । "ते य एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति । य एवास्य पुरस्तात् पाप्मानः । ताꣳस्तेऽपघ्नन्ति । पुरस्तादितरान् पाप्मनः सचन्ते" इति । पूर्व्वस्यां दिशि आगच्छन्तमेनं वायुध्यायिनं ते लोकप्रसिद्धाः निन्दकाः दाम्भिकोऽयमित्यादिभिर्दुर्वाक्यैः निन्दति । तदानीं अस्य ध्यातुः पूर्व्वस्यां दिशि ये केचित् सम्भाविताः पाप्मानः, तान् सर्व्वान् ते निन्दका अपघ्नन्ति अस्य ध्यातुः । तया निन्दया पापजयो भवति । निन्दकास्तु त एतं निन्दाजन्यानितरान् पाप्मनः प्राप्नुवन्ति ॥

पूर्व्वस्यां दिश्युक्तं ध्यातुः पापक्षयं निन्दकस्य पापसम्बन्धवदितरेष्वपि क्रमेण दर्शयति । "अथ य एनं दक्षिणत आयन्तमुपवदन्ति [७] । य एवास्य दक्षिणतः पाप्मानः । ताꣳस्तेऽपघ्नन्ति । दक्षिणतः इतरान् पाप्मनः सचन्ते । अथ य एनं पश्चादायन्तमुपवदन्ति । य एवास्य पश्चात् पाप्मानः । ताꣳस्तेऽपघ्नन्ति । पश्चादितरान् पाप्मनः सचन्ते । अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुपवदन्ति । य एवास्योत्तरतः पाप्मानः । ताꣳस्तेऽपघ्नन्ति [८] । उत्तरत इतरान् पाप्मनः सचन्ते" इति । प्रथमपर्य्यायवत् इतरपर्य्यायत्रयं व्याख्येयम् ॥